

[Grethe Philip.]

kommunernes finansiering af byggemodning ved ydelse af statslån. Det er et punkt i lovforslaget, vi gerne tager op til nærmere drøftelse for at finde frem til den rette form for hjælp til stimulering af byggemodningen. Samtidig kunne vi måske i udvalget drøfte, om man mener, der er behov for en rationalisering af gennemførelsen af byggemodnende foranstaltninger, f. eks. af kloakeringen og den dermed forbundne taksering.

Det hævdes undertiden, at kommunerne er for træge i deres jordpolitik både med hensyn til i tide at sikre sig grunde og til at byggemodne grundene. Det må vel i det store hele være et kommunalt anliggende, udlagt til det kommunale initiativ; Men spørgsmålet om den kommunale jordpolitik og grundprisudviklingen er så vigtigt, ikke alene for de nuværende beboere af kommuner i udvikling, men måske endnu mere for de mennesker, der ønsker at bosætte sig i disse kommuner, at mit parti gerne går ind i en drøftelse af, hvorledes man gennem lovgivningen kan bidrage til den bedst mulige løsning af disse problemer.

Arne Larsen: Indledningsvis vil jeg gerne bemærke, at mit parti så udmærket forstår de tanker, der ligger til grund for det lovforslag, vi i dag behandler. Socialistisk folkeparti deler også den opfattelse, at jordprisernes himmelflugt må standses, og vi er meget villige til at medvirke til forholdsregler, der bremser eller totalt forhindrer denne udvikling. Jeg forstår udmærket, at man hos venstre og i det konservative folkeparti også kan nære store betænkeligheder ved den udvikling, vi er inde i, en udvikling, hvor den private ejendomsret udnyttes til spekulation af en såre utiltalende art, som langt fra tjener samfundet, og som i høj grad bidrager til at misrekommandere ejendomsretten i almenhedens ondømme.

Det er i det lys, jeg ser det fremsatte forslag. Man er godt klar over, at der er noget

alvorligt galt, man har fået det, der populært kaldes kolde fødder; man kan ikke overse konsekvenserne, hvis udviklingen får lov til at fortsætte, for så kan vi nemt nå dertil, at befolkningen med stor styrke rejser kravet om al jords overgang til samfundseje, og det vil man sikkert ikke fra forslagsstillernes side være med til at gennemføre.

Der er folk, som tjener tykt på det forhold, at vi stadig bliver flere og flere mennesker i Danmark, at vi alle skal have plads til at være her, at arealforbruget pr. indbygger er stigende, at samfundet er ved at skifte struktur, at industrien udvikler sig, at byerhvervene udvikler sig, at der stadig går en strøm fra land til by, og at vi omkring år 2 000 kan være i den situation, at der bor 5 millioner mennesker i byerne og 1 million på landet. Alt dette er den direkte årsag til, at der er muligheder til stede for meget store profitter ved handel med jord, at store arbejdsfrie formuer skabes og indkasseres, at selv forhenværende politikere ikke holder sig tilbage, og at selveste kirken deltager i dansen omkring guldkalven.

I 1961 vedtog dette høje ting en ellers udmærket lov om planlægning af Køge Bugt-området. Mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Herluf Rasmussen, var i den forbindelse netop inde på spørgsmålet, om man ikke straks burde gennemføre foranstaltninger, så at man fik kontrol med jordpriserne i hele planlægningsområdet. Desværre blev dette afvist, og nu er den gyldne tid oprunden. Så snart planerne om at overføre hele baglandet mellem sommerhusbebyggelsen langs Køge Bugt og den projekterede vestmotorvej fra Avedøre til Jersie til inderzone forelå, tog spekulationerne fat. Formålet var jo at åbne området for bymæssig bebyggelse, imødekomme et behov for byggegrunde, når disse var blevet byggemodne, og samtidig skabe et opland for den projekterede Køge Bugtbane. I tidsskriftet Boligens nylig udkomne martsnummer skrives der om denne spekulation, og tidsskriftet oplyser, at bag-